

కథనరంగం

కష్టారా ఫార్ములా

కొందరికి చిట్కా వైద్యాలు తెలుస్తాయి. పాము మంత్రం, తేలుమంత్రం వేస్తారు. కానీ ఆ మంత్రాల గురించి ఎవరికీ తెలియవ్వరు. తెలిస్తే మంత్రం పట్టవ్వడంబాదు. అదేంత వరకూ నిజమో కుట్టిన తేలుకీ తెలికపోయినా కుట్టించుకొన్నవాడికి తెలియాలి.

అలాగే ఆరోగ్య సూత్రాల్లో కూడా కొన్ని చిట్కా లుంటాయి. న్యాయామము చేస్తారు కొందరు. నం పీకీ వెన్నపూస్తారు ఇంకొందరు. మానెరాసే వాళ్ళు, నిమ్మరసం రాసే వాళ్ళంటారు. ఆవయవాల పొందికల్ని నడలిపోనివ్వకుండా, జారిపోకుండా చాలా మంది ఆడవాళ్ళు కూడా అవ స్థనడుతుంటారు. ఆఖరికి కన్నబిడ్డలకి పాలుకూడా ఇవ్వరు కొందరు.

కాత్యాయనికి చెడ్డలవాటుంది. మిగిలిన ఆడవాళ్ళని చూస్తే జెలసీ ఆమెకి. తన కొత్త చింతనందు రంగులో పున్నా అందగత్తెనన్న నమ్మకం ఆమెకి బోలెడంత గలదు.

కాత్యాయనికి తన వాళ్ళు, నరాయివాళ్ళు అన్న తారతమ్యం లేదు. నవ్వుతూ తియ్యగా మాట్లాడుతుంది. అటుతర్వాత వాళ్ళని గురించి ఏకీ అవ తలకీ వడేస్తుంది.

అంచేత ఆమెకి సాధ్యమైనంత దూరంగా వుంటారు ఆడవాళ్ళుసైతం.

కాత్యాయని ఆ రోజు తలంటు స్నానంచేసి జాత్తుని చిక్కుదీసుకుంటూ అద్దంలో చూసుకొని అదిరిపడింది.

ఆమె తల వెంట్రుకలు వెరిసిపోయి కనబడినాయి. తన మొగుడికన్నా తాను చిన్నదే అయినా జాత్తు మెరిసిపోతే మొగుడికి మోజెక్కడ పోతుందోనన్న భయంపట్టుకుంది. ఆమె భర్త అందగాడు. పేరు బోసుబాబు. నజుడుని పేరుంది.

సాధ్యమైనంతవరకూ భర్త కళ్ళకి అందంగా కనబడ్డానికి కాత్యాయని పెదవులకి రంగేసుకుంటుంది. ముహూనికి లిక్విడ్ మేకప్ వేసుకుంటుంది. ప్లీస్ లెస్ జాకెట్లు తొడుక్కుని బొడ్డుకిందకి చీరకట్టుకుంటుంది.

భర్తకి తెలికుండా బజార్నించి డైయింగ్ స్కిన్ తెచ్చుమని తలవెంట్రు కలకి పూసుకొంది. ఆఫీసులో కూర్చొని పని చేసుకుంటున్నా కూడా ఆమెకి

నెరసిపోతున్న వెంట్రుకల గురించి బెంగపెట్టుకుంది.

అంచ అవరోలో లాన్లో కూర్చుని అంచ తీసుకొంటున్నప్పుడు స్వర్ణకి దగ్గరగా జరిగింది కాత్యాయని. తన అవ సరం వుంటే కాత్యాయని ఎంత వైలాడితనంగా ప్రవరిస్తుందో స్వర్ణకి తెలుసు.

“స్వర్ణ, నిన్నో మాట అడగనా?”

“అదుగు. మాటేగా?” అంది స్వర్ణ నవ్వుతూ.

కొంచెం సందేహించి “మరోలా

అనుకోకు. ఆ మధ్యన నీ జాత్తు వెరిసింది కదా! ఇప్పుడు మామూలుగానే వుంది. డై చేస్తున్నావా?”

“అదేంలేదు. అదే నల్లబడిపోయింది” చెప్పింది స్వర్ణ.

“పోస్తే, నీకు చెప్పడానికిష్టం లేనట్లుంది”, నిష్కారణంగా అంది కాత్యాయని. డైచేస్తే జాత్తు పాడైపోతుంది. ఒక్కసారి కళ్ళ జబ్బులుకూడా వస్తాయి. అందుకని నేను ఎప్పుడూ డై చేయలేదు” అంది స్వర్ణ తిరిగి.

“మరి ఏమీ చేయందేనే నల్లగా ఎలా అవుతుంది”, ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

“సరే నీకు చెబితే నాకేం నష్టంలేదు. ఆ లక్ష్మీకుమారి దగ్గర ఏదో ఫార్మూలా ఏదీంది. అదెవరికీ చెప్పదు. గోరింటాకులో ఏదో కలిపిస్తుంది. కుదురులోంచి పుట్టే వెంట్రుకలు కూడా క్రమంగా నల్లబడిపోతాయి. అదే నాకిచ్చింది”.

“ఫార్మూలా చెప్పలేదా?” ఆశగా అడిగింది.

“ఇలాంటి చిట్కాలని అందరికీ ఎవ రూ చెప్పరు”.

“లక్ష్మీకుమారి నాకిస్తుందో ఇప్పుడో కాస్తనువ్వడిగి తెచ్చిపెద్దదూ!” ప్రాధేయపడింది కాత్యాయని.

“నువ్వే అదుగు. కావాలంటే నేనూ వస్తాను”, అంది స్వర్ణ— లక్ష్మీకుమారి వాళ్ళని చూసినవ్వేసి.

“నామొహం, నాకే ఫార్మూలా తెలిదు. మా నానమ్మ చేస్తుంది. అవిడ ఎవరికీ చెప్పదు”.

“నా కోసం... ఫార్మూలా వద్దులే. కాస్త అదేదో చేయించి తెచ్చిపెట్టు” అడిగింది.

“అలాగే”, అంది ముక్తసరిగా లక్ష్మీకుమారి.

రెండోరోజు కాత్యాయనికి చేసేసి తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది లక్ష్మీకుమారి.

అంతే! పది రోజుల్లో కాత్యాయని జాత్తు ముగ్గుబుట్ట అయిపోయింది.

కాత్యాయని అబోదిబోమంటూ లక్ష్మీ వారి దగ్గరికి వరుగెత్తుకొచ్చింది.

“సారీనే, మా నానమ్మ వాలోజం క్రితం చనిపోయింది. నిన్ను చూస్తే నాకెంతో జాలిగావుంది”, అంది లక్ష్మీకుమారి.

కాత్యాయని కళ్ళవీళ్ళు పెట్టుకొని వెళ్ళిపోతుంటే స్వర్ణ అడిగింది.

“ఏం జరిగిందే”, అవి.

“అంతా కావ్వోరా మహిమ”, అంటూ నవ్వేసింది లక్ష్మీకుమారి.

“సరిగ్గా చెప్పితగలదు”.

“అది నన్ను దివ్ అని నోటికొచ్చినట్టు వాగింది. దానికి తగిన శిక్షవేళాను. ఆ ఫార్మూలాలో తేనె కలిపాను. తేనె రాస్తే జాత్తు తెల్లబడిపోతుంది”, అంది లక్ష్మీకుమారి.

స్వర్ణ ఆమె మాటలు విని నిస్తుబోయింది.